

A

4

11

.

In exequiis defunctorum.

HALÓT TEME-

teskorra való

E N E K E K.

Labó T. 377.

Azoknak kedvökert kik ilyen utolsó süksegben szolgálnak, sive fedegertetek, es ki bocsatattak.

coll. 2.

Masodik editio, bőveb az elsőnel.

Hebr. 9. 27.

*Elvegezet dolog hogy az emberek egysser meg
hallyanak, az utan itilet leszen.*

DEBRECENBEN

Nyomtatta Lipsiai Pal, M. DCII.

Ecclesiastici 7. 40.

In omnibus operibus tuis memorare novissima tua, et in aeternum non peccabis.

Ibidem cap. 30.

Melior est mors quam vita amara, et requies aeterna, quam languor perseverans.

Augustinus de disciplina Christiana:

Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies. Serò parantur remedia cum mortis imminet periculum.

ELŐLIARO RÓVID

Beszéd.

A Z Halottaknak eltemetesebē nem minden nemzetek mindenkoron, es minden helyen egy szokast kőverttenek eleitül fogvan. Mert nemelleyek halottokat az földbē takartak sok fele Ceremoniaval: Nemelleyek meg egettek, es az porat valami edenyben sőttek, es azt tőttek el: nemelleyek vegezetre halottokat vizben vetettek: mely szokásokrol büvebben irnak az Historicusok. Sőt az kik keresztien nevet viselnek-is, ebben nem mindenkoron egy törvent tartottanak, hogy az hiveknek Christus sületese előt való rend tartalokrol ne folyak. Elein altalan fogvan az Apostoloknak inteskből elhagyvan sok Poganyi szokásokat, igen egy-igyük eppen temetkőztesnek. Annak utanna az Papistafagh nevedven ebben-is az Ceremoniak nevedtenek: mellyeket az ki olvasni akar meg tanal R. Bell: Tom. 1. Az mi segeny nemzetünknek nagy része Isten kegyelméből, ez Ceremoniaban nemelleyeket az több Papistafaggal le tőt, nemelleyeket meg meg tart, úgy mint harangozást nehöl, alamisna oštást, melynek része altalan fogvan az Tor, Eneklest, Prædicallast, nagy koporso emeleseket es egyéb ez felet. Mellyek között ki legyen jo s-ki nem, en it nem vizsgálom. Az emberek semmit nehezben nem szenvednek mint ha valami szokot dolgot, ha az finten nem jo-is, valaki improbal,

Az

bal,

bal. Olvashatsz valamit nemellyik felel, Lamb. Dan:
R. Bell: ellen. Azt mondhatom ha bannyak-is nemel-
lyek, hogyha temetes nem volna, Mestert es Deakot
nehezben tartananak: mint Prædicatort ha kereszte-
les, es eskütes nem volna, oly balgatagok az embe-
rek. Azert miert hogy Temeteskör mi köztünk
enekelnek, az minemü enekeket akkorra irtanak tu-
dos emberek, mi ulta az Ecclesia kezdetet reformal-
tatni, azokat ez könyvben fõttém, hogy azok együt
leven az Deakfag ez fele szolgálásban elhessen velek.
Az authoroknak neveket el nem titkoltam volna, de
kevesnek tudhattam meg az kiknek az vers fejekben
nintsen, mellyeket külön meg jegyzeni nem fõkseg
volt. Itilem hogy egy-is nintsen igen reghi benne:
miert az Papistafagban Deakul mondottak officium
defunctorum, az Soltart. Tovabba talaltam meg ez-
ek kívül többet-is jól-lehet igen keveset: de en-
neké elegnek tetzenek ezek. Es ugyan kevvannam ha im-
mar nem többitenek. Östottam három refre: Az el-
fõben vadnak az mellyeket az halottas haz elõr fõk-
tanak mondani. Az másodikban mellyeket az halot-
ki vitelkor. Az harmadikban az mellyeket az fõ-
lõr. De ez östas nem oly köteles, hogy változas nem
lehetne benne, mely az Cantoroknak ebeslegen all.
Legy egflegben jó enekes. Debreczenben Pünkõst
hav. 12. napjan, 1598.

Emericus Sz. Uyfalvi.

HALOT TEMETESKORRA VALO
E N E K E K.

EL S Ó R E S Z.

Melyben vadnak azok, az mellyeket az halot-
nak fõl vetele elõr fõkranak mondani.

Canticum Simeonis ex Luc. 2.

Simeon accepit Puerum Iesum in ulnas suas, & benedixit Deum & dixit:

29. *Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum, in pace.*
30. *Quia viderunt oculi mei salutare tuum,*
31. *Quod parasti ante faciem omnium populorum.*
32. *Lumen ad revelationem gentium gloriam plebis tue Israël.*

In quibusdam Ecclesiis Germanicis primum versum Minister
Ecclesiæ: sequentes duos Chorus decantat. Quibus minister Ora-
tionem subjicit, respondente Choro, Amen. Porro Latine can-
ticum istud hoc loco inferere placuit, donec convenienti melodia
in Ungaricum ab aliquo convertatur.

Precatio, ut Deus à morte æterna defendat,
ex Matthei Philadelphienfis Græca ora-
tione sumpta.

*M*edia vita in morte sumus. Quem quærimus adiutorem, nisi te Domine?
qui pro peccatis nostris justè irasceris. Sancte Deus: Sancte fortis, Sancte &
misericors salvator, amara morti ne tradas nos, Amen.

Hanc precationem Alardus Amstelredamus sic ex
Græco expressit.

*I*psa vita medio mors dominatur. Ecquem igitur tandem quæramus, nisi te Do-
mine unicum vitæ auctorem? Ne quæso in malum memineras peccatorum Popu-
litui. O Sancte Deus: O Sancte fortis: O Sancte immortalis: neque in te-
tenebrosa mortis tartara animas nostras, opus & imaginem immensa bonitatis
tuæ cum sis totus misericors, ejicias: aut profliges, Amen.

K Ö N Y Ó R G E S.

Hogy Isten örök halaltul oltalmazzon: Mattheus Philadelphus
Görög oratiojabul vetetet.

A 3

AZ mi életünknek közepőtte, halaltul környűl
vetettünk, kit mi keressünk segedelműl, ki min-
ket vigasztallyon, csak tegedet Vram, ki mi bűneink-
ert igazan most mi reánk meg haragudtal: Szent al-
dot Vr Isten: Szent erős Vr Isten: Szent idvőzítő ir-
galmas Vrunk, oh örök Isten, de ne hadgy minket bü-
neinkert gonosul el vesnünk, de mi halalunknak i-
dejen legy mi nekűnk nagy segedelműnk, Irgalmaz
nekűnk.

M A S.

Esaías 64. rešeből, az örök életnek dicsőfegerűl, bizo-
nyos halál után.

Tudgyuk Vram Isten hogy mind meg kel hal-
nunk, de hisűnk hogy örök életre ismet mind fel-
tamadunk, mert te vagy életűnk, te benned hala-
lunk, te vagy fel tamadafunk.

Soha sem nem latta fűl es nem hallotta, emberek-
nek sive gondolattya azt meg sem gondolhattya,
mely nagy dicsőfegerű az Vr Isten sörzöt, az ütet se-
sőknek.

El törli az Isten köny-hullatafinkat, es el tavoztat-
tya mi rűlűnk mi keserűsegűnkert, mert banat nem le-
sen. Gydalom sem lešen, csak nagy dicsőfegerű lešen.

Értot Vralkodik az Atya Vr Isten, az ű aldot di-
cső sient Fiaval, az mi Vrunk Christussal, sient Lelek
Istennel mind egy hatalombā, mind örökkön örökkē.

M A S.

Az holt ember söl allapattya felől.

Meg szabadultam mar en az testi halaltul, es meg
renekedtem minden nyavalyaimrűl, bűnrűl az
halal-

halaltul ez csalard vilaghtul, az örök karhozzattul.

3

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, es teste-
met hagyom ű annyának ez földnek, ez vilagot pe-
dig az en feleimnek, es az benne előknek.

Az testi halaltul megyek örök életre, es meg
mondhatatlan örömrű dicsőfegerű, kit kezdettűl fog-
van az Christus meg szerzet, az ű benne bizoknak.

Ninesen mar hatalma en raytam az örögneg, ez
csalard vilaghtnak, sem az kegyetlen bűnnek, mert
Christus el ronta ezeknek hatalmat, az ű sient hala-
laval.

Az Atya Istennek vagyok en szerelmében, az ű
sient fiaert kedveben kegyelmében, rešesse töt engem
minden örökében, az örök dicsőfegerűben.

Dicsőfegerű te-neked örök Atya Vr Isten, es tífes-
fegerű neked meg valto Fiu Isten, tellyes sient Harom-
lag egy bizony Istenség az örök dicsőfegerűben

ANTIPHONA, PRO REMISSIONE
Peccatorum.

NÉ emlekezzel meg Vr Isten az mi bü-
sē atyainknak vetkekrűl; ne aly bosű-
tunk sient Fiadnak kedvejert.

AZ HALALROL, ES AZ UTAN VALO
dicsőfegerűl.

Nota: Emlekezzűnk mi keresűyen nepek:

FEjenkint mi errűl emlekezzűnk, hogy mi legy
vege életűnknek, ez vilagon meg nem maradha-
tunk, menyorsagban azért igyekezzűnk.

Azt jól tudgyuk bizonyyal meg haln

vilagból minnyajan ki kel mulnunk, de kessegben
mi azért ne elsünk, mert Istenhez menyben fel vite-
tünk.

Testünkben es lelkünkben vigyazzunk, Christus
mondgya mi el ne aludgyunk, kiserterben hogy mi
ne janyunk, mert mikor jú azt mi nem tudhat-
tyuk.

Ezt így mondgya Christus szent Mathenal, velheter
len oraban ü el jú, mindenkoron azért kessek le-
gyünk, ez vilagból vigan el ki mulyunk.

Kesitlök mi halakra magunkat, vigyazasban es
madkozásban, hozza veszi Christus mi lelkünket,
szent Atyának eleibe viszi.

De ajánlya az ü szent Atyának, dicsekedik az mi
ünkel: azok ezek kikert en meg holtam, szent
kiket meg valtottam.

nekünk testünkben ki mulik, Vr Istennel
osik, Christus Iesus kezében tartatik, i
adatik.

mi minnyajan föl ramadunk, Vr Istent
nyugosizunk, besedere terdet fejet
ki örökke udvarlunk.

k minden viragoknal es dragabbak
nal, mikent az Nap fenlik az mi tes-
s finenek elötte.

licsirjük az Vr Istent, Angyalokkal
kal, minden nemzetbeli sok szentek
nek ezt mondgyuk:

szent erös Vr Istent, foghatatlan al-
dot

dot szent Vr Istent, dicsirteffel az te szent Fiaddal, Szent
Lelekkel örökben örökke.

M A S.

Szent Ianosnak 17. rešeből az örök eletről.

AZ örök élet mi legyen, Iesus Vrunk nagy sepen
megtanit az szent Ianos által, Irafanak tizenhet
rešeben,

Ez ugymond az örök élet, hogy megh ismerjenek
teged első örök Atya Istent, s-kit el bocsatal az Iesus
Christust.

Az örök élet azért ez, az nagy Istent es az ő szent
Fiat finről finre latni, az mely latas ez földön kezde-
tik.

Azok lattyak pedig Istent, az kik hisnek az ő szent
Fiaban, Vr Iesus Christusban, mert ez az ő Atya aka-
rattya.

Ez vegre mondgya az szent Pal, mostan lattyuk az
mi Istent, mint külső rükörben, de akkoron fin-
ről finre lattyuk.

Mert ember semmel nem latta, sem hallotta sem
gondolta soha, minemü nagy jokat, Istent szörzöt üter
seretőknek.

Azért az örök életben, az mi testünk halhatatlan
lesen, dicsősleges lesen, lelki lesen es örökke lesen.

Fenlik mint az sepe fenyés nap, vilagoskodik mint
az sepe csillagh, es az fenyés Angyal, az mi edes A-
tyánk Országában.

Ez remenlegben voltanak, az Adamtul fogva mind
eddiglen, minden keresztyenek, mi is azért ugyan eb-
ben legyünk.

B

Dicsir-

Dicsirteffel Arya Isten, fent Fiaddal Vr iesus Chri-
stussal, mind egy hatalomban, fent Lelekkel mind &
örökke Amen.

M A S.

Vigyazafra valo intes.

OHte meghalando emberi nemzetseg, ez vilagh-
ban elted mely igen vesetsseg, ha te-neked nem
kel Christus egy idvöslegh.

Mit üzöd oly igen ez arnyek vilagot, mit köve-
red testi forgalmatossagot, miért nem hagyod el az
sok csalardsagot.

Csak foglalatos vagy hivsagos dolgokban, az
sok resegsegben es tobzodasokban, külbmb külbmb
fele sok gonossagokban.

Tudod hogy az halál raytad uralkodik, nem tu-
dod mely oraban lelkedet ki visik, valamikent el-
tel tudgyad meg kerdezik.

Im az Vr Istének raytad nag ostora, külső ellenseg-
nek & njomorgatasa, hirtelē halálnak rettenetes volta.

Dög-halálnak merge raytad latod vagyon, mit
tudz benne ha ma lelked el ki mullyon, Isten elei-
ben sam-adafra allyon.

Meg sem ismered meg te állapotodat, nagy vak me-
rössegre vetötted magadat, mit csudalod tehat Isten-
nek bossujat.

Iay az te eleted olyan mint az viragh, nagy hamar
meg hervad meg farad es meg as, ily hasnor ad ne-
ked ez vesendő világ.

El mulik mint arnyek ember az te napod, mint
az füst

az füst az parah eleted ha latod, egy sem pillantasban
hogy-ha első nem tudod.

Ebredgyel fel immar magad ved esedben, had el
büneidet ely jambor eletben, Isteni felelemben hir-
ben remenlegben.

Nagy örömmel kefüly az Christus napjara, mikor
el jő hozzád az te halalodra, vigan varjad ötet faba-
dulafodra.

Mert minden insegből akkor ki ment teged, igaz
boldogsagod meg adgya te-neked, ha & benne lehen
hited remenleged.

Halalod orajan hijad segitsegre, lelkedet ajanlyad
hatalmas kezeben, hidgyed teged visen örök dicsős-
segben.

Kerjük azért mi-is mi idvösitönket, halalunk ide-
jen el ne hadgyon minket, de adgya mi nekünk örök
eletünket.

Dicsirteffel Arya mindenható Isten, es az te fent Fi-
ad veled egyetemben, es fent Lelek Vr Isten mind
örökke Amen.

M A S.

Az halalrol valo emlekeztetes.

Batizi Andrase.

EMber emlekezzel az somoru halalrol, emlek öz-
zel az halálnak rövid orajarol, Emleközzel em-
beri allat ingyen mayd meg kel halnod.

Ember el változik mint az mezei virag, holval reg-
gel meg viragzik estvere el hervad, Emlekez:

Mezitelen jöttel az te Anyad meheből, földből let-
tel földde ismeg ingyen mayd el változol, Emle:

B 2

Senki

Senki azt nem tudgya holot lefen halala, az orajat az idejet senki meg nem tudhattya, Emlkez:

Azert vigyazatok mint az Christus meg monta, mert nem tudgyarok hogy ha reggel avagy este lefen, Emlkez:

Az Christus az elet es o az föl tamadas, az kik ütet hittel varjak meg nem csalatkoznak, Emlkez:

Azert fükfeg nekünk ezekről emlekeznünk, varjuk vigan halalunkra az Istennek fent Fiat, Emlkezzel emberi allat ingyen mayd meg kelhálnod.

M A S,

Az halálnak eredetiről, es abból való ki menekedésről.

N O T A I A,

Emlekezzünk mi keresztényen nepek:

ILlik nekünk erről emlekeznünk, mikent jutot halálra mi igyünk, es mint lehet ki menekedesünk, szabadfagunk örök idvőségünk.

Az mint írja Moises könyveben, első ember teremtetet eppen, alhatatos es fentleges testben, de meg csala ördög kegyo kepben.

Tiltot fanak gyümölcsében evék, az Istennek elene vetkezék, az halálra ot köteleztetek, mi reank-is halál úgy farmazék.

Harom fele halál reank álla, egyik az bün lelkünknek halála, másik az mi testünknek halála, harmad pedig örök halál kennyá.

De mi raytunk Isten könyörüle, Affony magvat hogy nekünk igire, lün az Christus Istennek fülötte, ki az kigyot ördögöt meg töre.

Noha

Noha testi halált meg köstölünk, mely az bünert uralkodik raytunk, de az örök halál nem halalunk, Christus által mert meg szabadultunk. 6

Ez remenőleg hasnal csak azoknak, kik Christusnak erdemében biznak, hitetlenek halálban maradnak, az pokolnak tüzere hanyarnak.

Hidgyünk azért az Iesus Christusban, kerjük ütet tartson meg hitünkben, fent Atyának vigen orfágában, dicsirheslünk örök bodogfágban.

M A S.

Az halálra menő ember föl először: az után az mellette vigyazok, kik annak bodog ki-mulafat kivannyak.

AZ Vr Istennek jó akarattyából, fent igijenek hallafából, ertetem en idvőségemről, kiből vig az en lelkem, nem rettög semmit az pokolbeli ördög-től, mint ki meg fostatot, minden erejetül.

Te ez vilagot igen fanad, fent haláloddal kit meg valtal, az halált nekünk hogy meg rontad, lelkünket meg nyugotad, es fent Atyának kedveben jutatad, feles ez vilagon mint Prædicaltatad.

Az en testemből ki öltözöm, az földnek ötet mar ajánlom, az itiletre meg fel vesem, kit meg eppit az Isten, az en feneimmel es ötet meg latom, ezen állapotban, it az kiben voltam.

Mar közzületek en ki megyek, magas menyorságban fel megyek, reghi Atyakkal együt lefiek, nagy viga fágban elek, es az itiletre is meg fel tamadok, ezen testemben ugyan ti veletek.

Vigan megyek Vr Isten hozzad, mert en hitem

B 3

nez

ez csak te read, meg ne utallyad az te fogad, kit igazgat fent Fiad, ki által mi nekünk, ajánlad te magad, es fent orfagodnak, örök birodalmat.

Az en halalom csendes alom, bűneimből meg szabadulatom, kikert meg holt az en Christusom, s maga bizonygom, leszen az utolsó napon, tamadasom es itilet után, örök vigasgom.

Mert el mulando mind ez világ, kiben életünk mint az virag, kit ha meg süt az Nap el hirvad, mindenestül el marad, de az igazság örökke meg marad, mert csak az Vr Christus örök vilagoslag.

Kerünk Vr Isten mi tegedet, az te fiadat hogy be vigyed, fent Orfagodban legyen veled, mert vallotta hitidet, kiert ki ontad az te fent veredet, es öröknyű halakra adad fent testedet.

Legyen dicsiret az Atyanak, vele egyemben fent Fianak, az fent Lelekkel mi Vrunknak, kit az hivek imadnak, es az mennyei fent Angyalok fogalnak, kik az bodogsagra minket haza varnak.

M A S O D I K R E S Z.

Melyben vadnak azok, mellyeket foktanak mondani halot ki virelkor.

1 Cor. 15. Az fel tamadasrol, es itilettel intetünk életünknek meg jobbitasara.

EMLEKÖZZÜNK mi keresztényen nepek, hogy meghallyunk testünkben vetkünknek, uy eletet vifellyünk életünknek, ki-mulasat varjuk mi lelkünknek.

Az fent iras vigasztal bennünket, ne győzörjük süntelen testünket, ne sirassuk ugy az halottakat, mint Poganyok regen Poganyokat. 7

Higyük Iesust erettünk hogy meg holt, fel tamados ugy mint meg monta volt, azonkepen az bűnnek ki meg holt, uy eletre Christussal ez fel költ.

Mint Adamban mindnyajan megholtunk, az Christusban ugyan meg eledünk, mert az Christus első tamadasunk, s utanna mi-is fel tamadunk.

Christus le šal magas menyorfagbol, Szent Atyanak parancsolattyabol, mint mennyei jofagok az egből, dicsirtetik Angyalok favabol.

Kik Christusban hit által el nyugosnak, leg első azok fel tamadnak, eleiben viretnek Vrunknak, nagy hirtelen mihelt el ragattatnak.

Az Vr Christus Orfagat ajanlya, fent Atyanak azt mikoron adgya, ellenlegit hogy mind meg birandgya, es hatalmassagat el rontandgya.

Keresztenek mind fel serkenyetek, meg lassatok hogy ne vetkezzetek, fent irasra igen fiesletek, hogy ne legyen hit kivül eletetek.

Ha viseltük Adamnak abrazattyat, Christusnak-is visellyük abrazattyat, az test es ver az Isten orfagat, nem birhattya semmi vigasagat.

Fel tamadunk mindnyajan itiletkor, es mi mind el változtatunk akkor, az Istennel lesünk mi mindenkor, ez igikre nezünk mi mindenkor.

Ez igiket az nagy fent Pal irta, hitetlenek ellen tamastotta, tanusagra mindének ki adta, kiből nekünk örömet tamasta. Di-

Dicsirteflek az Atya Vr Isté, & igije az Fiu Vr Isten,
egyeremben fent Lelek Vr Isten, fent Haromszag egy
bizony Vr Isten.

M A S,

Könyörges: hogy Isten, mivel hogy bizonyjal meg
halunk, jo meg halast adgyon.

Nota: Ier temesük el az testet.

ADgy idvössleges ki-múlást, Vr Isten es el nyugó-
valt, testünk ferent jo meg halast, mind holtig
adgy igaz vállast.

Nincs it maradando varaslunk, de jövendörkel ki-
vannunk, örök eletet csak varnunk, ez remenfegh-
ben ki-müllyunk.

De földön olyan életünk, mikent az virag kit ne-
zünk, el változik mi életünk, koporsóban be tetet-
tünk.

Rothadando test enyészik, földé ismeg el változik,
lelkünk Istenben nyugosik, mig ez vilag el vegezük.

Ertelmünk nincs ebből nekünk, mikor vegezük
életünk, Christustul azért intetünk, hog mindenkor
kefek legyünk.

Azért tellyes kefülettel, varjuk Christust igaz hit-
tel, hogy kimüllyunk nagy örömmel, be mehessünk
bölcs süzékkel.

Senki magat el ne bizza, lelket Istennek ajánlya,
nagy bizodalommal vallya, hogy Christust ez test-
ben lattya.

De nagy dicsősegek leszen, hiveknek az itiletben,
hogy fel tamadnak ez testben, leszen az örök elet-
ben.

Ezen

Ezen testel fel tamadunk, ezen kezzel labbal al-
lunk, Christusnak akkor udvarlunk, regi fenteket
meg latunk. 8

Semmi faratslag testünkben, de mint az Nap fenyes
leszen, nehezsegünk ot nem leszen, de nagy gyorlasa-
gunk leszen.

Istennek kegyelmes fava, hiveket akkor be hija
örökke valo orsagra, az Angyali tarsasagra.

Istennel örökke lesünk, testestül lelkestül elünk,
mind örökke ot örülünk, kit most ki nem jelenthe-
tünk.

Dicsirteffel Atya Isten, te fent Fiaddal menyegben,
fent Lelekkel egyeremben, örökkön örökke Amen.

M A S.

Esaiasnak 26. refenek utolso három verseből: hogy az Istének
az meg holtakra nagy gongya vagon.

Nota: Ier temesük el az testet.

AZ Istennek jo voltarol, emlekezzünk mondasá-
rol, rolunk gond-viseleseről, ercsük mit mond
halalunkrol.

Az Esaias propheta, mindeneknek irvan hagyta,
hogy Istenüket nyugottya, kik meg halnak hog meg
tartya.

Mert ismeglen fel tamastya, erős hittel bizonyitya,
az holtakat hogy fel költi, es orsagaban be viszi.

Ezt csak testi hogy dicsirjük, jo voltat el ne felejt-
sük, de főt inkább magastallyuk, kik az fel tamadast
varjuk.

Ezeket nyugodalomban, be küldi agyashazaban,
C es had-

eshadgyahogy nagy örömben, or nyugodgyanak az földben.

En hiveim mennyetek be, kaputokat zárjatok be, egy kevesse tegyetek be, hogy haragom ne menyen be.

De csak egy keves ideig, lestek egy fem pillantásig, az mig haragom el mulik, mind or nyugodgyatok addig.

Mert az Vrnak nagy haragja, mayd megh indul nagy ereje, es az földön lakozokra, mayd fal kemény itileti.

Kivel az ő ellensegit, el veszi hitetlenségert, de megtartya az ő neper, benne valo bizodalomert.

Többe az föld az ő veret, el nem reyti az ő testet, de Isten az ő életet, ismeglen meg adgya lelket.

Nagy vigasag ez mi nekünk, mikor földben temettetünk, mert ismeglen együt lesünk, Istennel mikoron lesünk.

Az mi meg holt Aryankfia, bizonynal Istennek fia, mit sirunk ha az ő haza, neki csendes nyugodalma.

Az mi dolgunk nyomorusag, az ő dolga csak vigasag, kerjük hogy örök igazsag, legyen velünk fent Haromsag.

Adgya nekünk ő fent Lelket, halalunk utā orfagat, lathassuk nagy bodogsagat, örökkön örökke, Amen.

M A S,

Nota: Emlekezzünk mi keresztien: &c.

TVdgyuk azt hogy fejenkent meg kel halnunk, mi lelkünkkel testünk ből ki mulnunk, ez vilag-

cul

9
tul bizonynal meg valunk, föld gyomraban tetet-
ven meg romlunk.

Halal kennyá solgdyá mi bününknek, sok-kepen kel lakolai testünknek, akarattya ez az nagy Istennek, mert ellene jarank törvényenek.

Oka ferent Isten cselekedik, semmi hamis tüle nem tetetik, az mi testünk igazan rontatik, noha nekünk melatlannak tetzik.

Mert Istennek vegezetranatja, bünds testnek Orfagat nem adgya, meg kel annak ekkepen tisztulnia, az Istennek finetugy latnia.

Arra legyen mar nagy gondunk nekünk, idvösseget mikeppen nyerhetünk, mert ha ő hozza jól nem keűlünk, nem jó veggel esik az mi dolgunk.

Sikerlegre ne vegyük ezeket, ha vesni nem akarjuk lelkünket, ertsük meg az igaz keűletet, az mint tanit az fent iras minket.

Az keűlet az pœnitentia, minden-fele bünnek el hagyasa, életünknek joban változasa, es fivünknek Christusban bizasa.

Lekel vetnünk az regi Adamot, el kel hadnunk minden gonofsagot, kel követnünk az artatlanlagot, igazsagot minden tisztalagot.

Büvölkösdgyünk jó cselekedettel, sepek legyünk hittel remenféggel, kegyefféggel egymás feretettel, jozanféggel mertekletrefféggel.

Ezt nevezi Vrnak vigyazasnak, fent Pal penig az jó vitezféghnek, kit könyörgéssel nyerhetünk magunknak, helye vagy on it az imatfégnak.

B 2

Nem

Nem gondalnak sokan ez intessel, mas vilagra valo kezülettel, maga tartoznak ez fizetessel, meg is vadnak azért kemény sível.

Serkennyünk fel hat az bűn almabol, vilagosulyunk meg az vakfagbol, hogy ne esünk ki az meny orfagbol.

Iöy mi hozzank Christus sient Lelkeddel, vigaztaly megh sient igeretteddel, valtsagodnak tellyes erdemevel, hogy valhassunk teged igaz hittel.

Szent Atyaddal teged dicsirhesünk, mert csak tuled vagyon idvösségünk, sient orfagodat közöllyed mi velünk, dicsőségben hogy veled elhesünk.

HARMADIK RESZ.

Melyben vadnak az Enekek mellyeket
az sir felet szoktanak mondani.

*Az halottak csendességnek, es föl tamadafnak remensége alatt
temetteinek el.*

Az szokot nota kívül mondhatni az: Adgy idvösséges ki &c.
Ismeg: Istenünkhez fodazkodvan:

IEr remesük el az restet, kirül ne legyen ketsegünk,
hogy az itiletnek napjan, fel nem tamadna igazan.

Föld es az földbol valo s, földde visontag lejendő, de földből ismeg fel tamad, Vrnak savat mikor hallya.

Az s lelke öröкке el, az mas vilagon Istennel, ki sient Fianak alrala, ötet bűnből meg váltotta.

Az ü nagy nyavalyasaga, jutot immar bodogsagra, ha viselte Christus igajat, az halal neki nem arthat.

Lelke csendességben nyugfik, teste az földben a
lufik, honnan itilet napjara, fel tamad nagy vigasagra.

It volt

Itt volt ü nagy felelemben, de ott leßen csendességben, öröкке valo örömben, es hatalmas fenyeslegbē. 10

Ier hadgyuk itt üt alünni, Christus Iesusban nyugodni, es sörghalmatofson vigyazunk, mert nekünk is meg kel halnunk.

Erre Christus adgyon eröt, ki verevel minket ki vdt, az veszedelmes pokolbol, es az veghetetlen kinbol.

Ö mi tülünk dicsirtessek, öröкке magasztaltassek, egyetemben az Atyaval, es sient Lelek Vr Istennel.

M A S.

Poenitentia tartafra valo intes.

EMlekezzel elö ember, neked söl az holt ember, ne csudalkozzal most en raytam, ki vagy en voltam, tegnapi napon en eleven voltam, most jól latod hogy meg holtam.

Azt jól tudod megkel halnod, ez vilagbol kikel mulnod, nyavallyas leßen az te dolgod, mig elö adiglan, elered ha meg nem jobbitod vilagban, refetlen les bodogsagban.

Hadgy beker az kevelsegnek, tegedet igen intlek, tekints magadat erötlennek, gyarlosagosnak, ez mai napot ha neked engettek, holnapot meg sem igertek.

Ne halassad naprol napra, terefedet sok ara, mert az halalnak s orajat senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen söllittya, nagy hamar meg kel halnia.

Nam jól tudod mint lön dolga, am az Istiu magaban, fel sualkodek ü dolgaba, gazdagsagaba, kiock az Isten Lelket meg kivana, hirtelen mert ü meg hala.

C 3

Az gaz.

'Az gazdag-is am mint jara, az mint fent Lukats
irja, temerte mert lön pokolban, oly nagy kenok-
ban, az fegeny Lazar Isten orfagaban, be mene nagy
bodogfagban.

Azert mostan keresztyenek, ti kik ez földön eltek,
meg terni bünből siefletek, es jol elljetez, mert igen
rövid elete embernek, mint fent Iob mond, meg ert-
fetez.

Rövid embernek elete, kit Afony-allat füle, tel-
lyes nyavalyakkal ideje, minden ösvenye, mint me-
zöbeli viragnak fepsege, igy mulik ember elete.

Mint az arnyek az földhőben, el fuyt fel az földleg-
ben, igy te ne bizzal eletedben, jo ferencsedben,
mert ha ma voltal nagy jo egessegeben, holnap lehetz
betegsegeben.

Azert ugyely ez vilagban, kef legy minden ora-
ban fallanod az koporsóban, vigh legy Christusban,
hogy mikor lelkedet kerit markaban, ad neki nagy
batorfagban.

Dicsirteffel Arya Isten, Fiaddal az Christussal, es
vigasztalo fent Lelekkel, minden időben, Adgy ne-
künk igaz hitet ez vilagban, mehelsünk fent orfa-
godban.

PRUDENTII CARMEN
in exequiis

Iam mœsta quiesce querela,
Lacrymas suspendite matres,
Nulla sua pignora plangat,
Mors hæc reparatio vitæ est.
Quid nam sibi saxa cavata,
Quid pulchra volunt monumenta?

Res

Res, quod nisi creditur illis,
Non mortua, sed data somno.
Nam quod requiescere corpus,
Vacuum sine mente videmus,
Spatium breve restat, ut alti,
Repetat collegia sensus.

Venient citò secula, cum jam,
Socius calor ossa revifat,
Animataq; sanguine vivo,
Habitacula pruitina gestet.

Quæ pigra cadavera pridem,
Tumulis putrefacta jacebant,
Volucres rapiuntur in auras,
Animas comitata priores.

Sic femina sicca virefcunt,
Iam mortua, jamq; sepulta,
Quæ reddita cespite ab imo,
Veteres meditantur aristas.

Nunc suscipe terra fovendum,
Gremioq; hunc concipe molli,
Hominis tibi membra sequestro,
Generosa & fragmina credo.

Animæ fuit hæc domus olim,
Factoris ab ore creatæ,
Fervens habitavit in istis,
Sapientia, principe Christo.

Tu depositum tege corpus,
Non immemor ille requiret,
Sua munera victor & author,
Propriiq; ænigmata vultus.

Veniant modo tempora justa,
Cùm spem Deus impleat omnem,
Reddas patefacta necesse est,
Qualem tibi trado figuram.

UGYAN AZON MAGYARUL.

Atyak, es annyak vigasztaltatnak gyermeköknek
föld-tamadásával.

HAgyatok el hü keresztyenek, fidalmat ti fivetek-
hoek, tenki ne sirassa halottjat, mert vötte ü nagy
bodogfagat.

Anyak

Anyak sünnyenek meg sírától, el felelkezzenek
fiakról, mert nem halál az ü halál, de életben meg
újulások.

Ez keppen az el veter magok, rohadással nevede-
dendők, es fejen fejeket vetendők, vegre jó gyümöl-
csét adandók.

Fogad be azért az holttestet, kebeledben föld ve-
gyed úter, takargassad az ü tagait, mint az edes Anya
magzatit.

Szent Leleknek edénye volt ez, az Istennek semel-
lye volt ez, az Christus Iesus lakot ebben, volt Isteni
felelem ebben.

Föld hiven tarts az testet benned, mert mikor az
Christus eljüvönd, meg kívánnyá ottan ezt tüled,
igy leszen bizonyyal el hidgyed.

Noha mostan ő rohadando, es idővel porra leendő,
de fel támad Isten sávara, es angyali trombita sora.

Mostan az Vr Istent dicsirjük, az ő never fel ma-
gastallyuk, ki három semelyben egy Isten, dicsirte-
sek örökke, Amen.

M A S.

Pœnotentia ra valo intes.

Nota: Oh te meg halando emberi nemzetseg:

Halando emberek kik most jelen vadtok, ti vég-
Horatokról úgy gondolkodgyatok, mert atya-
tok fia halva jól lattgyatok.

Az halál fizetes törtent ma ő rayra, ez után kin esik
csak az Isten tudgya, mert ő hatalmában életünk ha-
tara.

Rette

Rettenetesseget, inditson ez nektek, ha vakmerő-
keppen, bűnben elendetek, kemény sámadásra jut az
ti igyetek. 12

De mint fogtok sámat adni az Istennek, ha elle-
ne jartok az ő igijenek, veget nem akartok vetni bű-
nőrdőknek.

Magatokat kerlek el ne hitessetek, Isten kegyelme-
ről meg emlékdzzetek, heaban ne legyen arról re-
mensegrők.

Az Christus halála sem hátnal mindennek, sem er-
demeknek sem bűnben előknek, hátnal csak az i-
gaz hív keresztyeneknek.

Ne bizzatok azért ember érdemében, se ne marad-
gyatok sámtalan bűnőkben, rebesek úgy leszek Isten
kegyelmében.

Idvősseget minden igazan keresse, Christus erde-
mében bizodalmat vesse, hitit sentsellett jól meg e-
kesitse.

Ki végig meg marad hitben az idvözül, testi ha-
lálhoz is jó rendel az késül, Christussal örökke meny-
orságban örül. *Halaldobantot te sámtal*

Aldot legyen Atya, Fiu, es sents Lelek, minden al-
latoktul ő magastaltassék, dicsiret tisztelleg ő neki a-
dassék.

M A S.

Az halottak csendessegnek es fel támadásnak re-
mensege alatt temettetnek el,

Nota: Iert temesük el az testet: &c.

IEr tegyük el az testeket, adgyuk meg tisztelleg-
ket, jelentsük meg mi hitünk et, atyah seregetünk et.

D

Föld.

Földből teremtetek voltak, földbe is meglen változ-
nak, itilletre föld tamadnak, mikor hallyak fívat Vrnak.

Ez vilagon miglen eltek, sok nyavalyakat fen-
vedtek, kiből mar ki menekedtek, nagy nyugoda-
lomra mentek.

Az Christufnak fent halala, lőt ő nekik valtsagok-
ra, es az ő föld tamadafa, lőt meg igazulalokra.

Mar sem ördög sem az halal, nem arthat nekik bi-
zonnyal, meg váltattak Christus által, mondhattak
azt batorfaggal:

Oh te halal hol fulakod, pokol hol az te diadalmad,
nincs raytunk semmi hatalmad, megh töretet biro-
dalmad.

Csendeslegben ők nyugofnak, de az remenseg-
ben vadnak, hogy meg ők fel tamadhatnak, meny-
ben meg koronaztatnak.

Gyarlok voltak ő testökben, de lefnek nagy di-
csőflegben, hogy föld tamadnak örömben, mint nap ő
fenyefsegeben.

Mi nekünk-is legyen hitünk, ez jokban refefek le-
gyünk, ha Christus Iesusban hisünk, örök bodogsa-
got vesünk.

Dicsirteffel Atya Isten, Fiu es fent Lelek Isten, fent
Haromsag egy Vr Isten, neki dicsőfleg menyegben.

M A S.

Az halallal, föld tamadással, es itilettel intetünk ele-
tünknek meg jobitafara.

EMLEKEZZUNK az utolso naprol, ez vilagbol mi ki-
mulafunkrol, es az mi testünknek feltamadafarol.
Ez vilagban ember csak oraig vagy, mint az ar-
nyek

nyek te csak ollyatan vagy, Istennek te csuda draga. 13
edenye vagy.

Az Christufnak verevel valtót vagy, azért teged
vilagban ő nem hagy, hald meg, az Christufnak nagy
draga fia vagy.

Nyomorulagh ez vilagban eletünk, felelem es ret-
teges mi utunk, vilagnak miglen arnyekaban buy-
dosunk.

Az Christuffal mi egygüt vigadunk, föld tamadafabá
ha bizandunk, örökke ő vele mi ugy dicsekedünk.

Ezkeppen ő azokat föld költi, hatalmaval es megh-
ekesiti, menyorsagban őket örömben bevisi.

Ne csudallyuk testünknek romlasat, ebből erlyük
Christufnak hatalmat, bizonyittyá ezzel ő föld tama-
dasat.

Mikeppen az buza sem meg rothad, azonkeppen
mi testünk meg roshad, de azért mi testünk sok gyü-
mölcsöt hozhat.

Mi testünkbeől az lelek ki mulik, az Christushoz
lelkünk vitettetik, itilet napjaig mind ot tartattatik.

Az itilet napjanak előtte, azon lelket ad az mi te-
stünkben, mely testben előtte allunk itilletre.

Mely nagy gongya rolunk az Istennek, ha terze-
nek ez az embereknek, meg rothad mi testünk, is-
meg ezek lefnek.

Ezen kez es labval ő előtte, ezen testben udvarlas
nekie, mikor Angyaloktul vitetel eleiben.

Ket fele nepek akkor fel tamadnak, jok gonofok
eleiben alnak, az joktul gonofok ot el valasztanak.

D 2

Nagy

Nagy dicsőségben ott az hivek lesnek, veghetetlen örömben vitének, gonofok Christustul pokolra vetternek.

Az utolso nap elöt nem lesen, dicsőségben el nem ereftetel, miglen ez vilagnak & vege nem lesen.

Abrahamot gondold meg ha mult ki, az Christusnak finer & meg latni, kivana Christussal együt gyönyörködni.

Ez vilagon egy ember sem lesen, dicsőségben mikoron be vifen, jól-lehet tegedet oralmaban vesen.

Föl emellyed ember te fejedet, ismerd meg mar az te teremtdet, ne keresd fertelen te el vesesedet.

Ez vilagon az iger ugy halgasd, hogy te vele mind örökke elhes, Christusnak elötte vele dicseködhess.

Semmi marhad nem kel az Vr Istennek, csak fivedet kivannya te neked, meg lassad az Christust el ne vesesd tüled.

Semmi neked te nagy gazdagfagod, itiletnek napjan Vrasagod, nem lehet te neked azzokkal valtsagod.

Szamoto vesen Isten az hivektül, itiletet vesen mindenektül, meg retteny immaron gonof eletedtül.

Reseltes Vrunk minket ezekkel, vigy be minket az te hiveiddel, az te sok rendbeli hiv kereszteniddel.

Dicsiret es dicsőség menyegben, mert jól hiszük hogy mi keresünkben, meg halgattal minket esedezünkben.

M A S.

Könyörges, hogy az Christus halalunk orajan ne hadgyon.

Iesus

I Esus Christus Istennek sent Fia, bündös nepnek igaz meg valtoja, keresit fan ki halaloddal, Aryad kedveben jutatal. 14

Keserves kin vallasodert, kegyelmez nekem halalodert, halallal bay vivasomban, biztasd lelkem kimultaban.

Szememnek vilagoffaga, fülnek mikor meg fodgy hallasa, nyelvnek el jö meg allasa, közelget fivnek romlafa.

Bodolni ha kezd en elmem, el tavoznak tülem segedim, ne hagy ne hagy oh Christusom, segely utolso oramon.

Ez eletnek arnyekabol, vegy ki halalnak nagy kinyabol, örögnnek csalardsagatul, oltalmaz alnokfagatul.

Lelkémnek adgy jo ki-mulast, kezeden adom azt nagy bizvast, testemnek földben nyugovast, el jötdig adgy aluvast.

Az te itileted napjan, allas engem elödben batran, Szofollom legy akkor nekem, az eletet ad meg nekö.

Mint igidben fel fogadrad, esküvessel bizonyitotad, Bizony bizony mondom nektek, igimben lesen elettek.

Ha azt ti meg tartangyatok, nem foythat meg soha halaltok, es ha finten most meg haltok, csak alom lesen halaltok.

Az en hatalmas kezemmel, abbol ki hozlak nagy örömmel, orfagomban ti lakoztok, örökös meg maradaftok.

D 3

Veleni

Velem leßen örömetek, kit csak en őrzöttem ti
nektek, változik keferüfegtek, bodoglag leßen tietek.

Enged nekünk mind ezeket, Vr Iesuski nyerted
ezeket, bocsasd meg mi büneinket, adgyad valhat-
suk ezeket.

Mikor halalunk orajan, el jü lelkünknek kimu-
lása, igid tamará hitünket, csak te ved hozzád lel-
künket.

M A S,

Az életnek rövid voltával intetünk az lelki
vigyazafra.

EMber emlékezzel utolsó napodrol, az te hala-
lodnak bizonyos voltarol, az te eletednek ketfe-
ges voltarol.

Az fent irast nezzed mit föl eletedröl, bizonyosla
teßen te allapatodrol, az mit az iras mond nincsen
ketseg arrol.

Szent David Propheta eletrül azt mondgya, olyan
mint az arnyek az embernek napja, mert hamar el
mulik azt minden jól lattya.

Olyan mint az alom embernek elete, es olyan
mint az sü ki reggel viragzik, de este hogy meg a
tüzre bocsattatik.

Szent Iob Patriarcha eletrül azt mondgya, az em-
bernek napja mint az beres napja, mely hamar ki te-
lik es jutalmat varja.

Mely kicsiny az eső viz olyan az mi napunk, es
mely kicsiny az mák olyan mi életünk, mint bölcs
irasabol azt meg tanulhattuk.

Mint az füst az fétül hamar el oflatik, es mint az
kód

kód napnak fenyével veretik, az mi életünk-is hamar 15
vegeztetik.

Mint az futo követ az bölcs meg azt mondgya,
ollyan mi életünk mint hajonak nyoma, mint madar-
nak nyoma, es az nyilnak nyoma.

Olyan mint az harmat embernek elete, mely reg-
gel az földnek finere le esik, de el farad ottan mihelt
az Nap eri.

Micsoda az élet fent lakab azt kerdi, olyan mint
az parah mely kevesse tetzik, de hamar el mulik es
semminek latzik.

Mit ragaszkodol hat az te eletedhez, mert nyilván
te ember nem bizharol ehez, sem ez földön valo ez
vilagi jokhoz.

Nintsen neked ember maradando helyed, nintsen
maradando varasod ez földön, az mi varasunkat fe-
jenkent keressük.

It hagy ideiglen minket az Vr Isten, hogy az Iesus
Christust tanuljuk az földön, dicsirjük az Istent
mindenkoron ebben.

Vigyaz azért ember az te eletedben, meg ne gyöz-
zön teged örög kefertetben, könyöröggy Istennek
hogy teged segitsen.

Tanuljad naponkent Istennek igijet, hogy az Ie-
sus Christust meg ismerjed innen, ennek befedehez
sajjad eletedet.

Batorlagos ember ki Christust ismeri, nem fel az
örögtül mert Christus segiti, nem fel az halaltul mert
Christus eleti.

Hadd

Had el immar ember az nagy rebesseget, az nagy
torkoslagot mely rontya fivedet, az nagy irigyseget
es az nagy rotsseget.

De vigyaz te inkab az Vrnak napjara, mert nem
tudod napjat sem orajat annak, te azért mindenkor
kesse legy halalodra.

Hogyha te azt rebed, ez sokat meg hallod: jöve-
tek el immar birni az orsagot, mellyet enti nektek
regen forzottem volt.

Dicsiret Aryanak es az s Fianak, es az vigasztalo
scent Lelek Istennek, ti rebesseget tegyunk mind fejen-
kent ennek.

M A S.

Mivel-hogy az hiv ember az halál által örökre megyen,
nem kel ki-mulafan keseregni.

Nota: Haggyatok el.hiv keresi: &c.

Isten hivei az kik vagytok, kik Christusban iga-
zan biztok, bizony nagy az ti vigasaghtok, mert
meny-eghbén ti jutalmatok.

Ez az ti vigasztalastokra, ha ti juttok testi halalra,
hittel nezzetek az Iesusra, es erdemes aldozattyara.

Semmit az halal nem art nektek, sem az ordogh
nem bir veletek, ha Christusban vegig ti hisetek, bü-
nötök ből es haki tettek.

Vrunk jesusban kik meg halnak, igaz hitben csak
el alusznak, remensegben azok nyugosznak, dicsosseg-
re mert fel tamadnak.

Siesünk rehat mi megh terai, hitlensegkül-is el fá-
kadni, es hitünket Christusban verni, hozza erdsen
ragaszkodni.

vesünk

16
Vesünk el minden ketelkedest, nagy bertelen si-
rast keseregest, ne karomlyuk mi az Vr litent, hogy el
vötte mi emberünket.

Inkab s neki halat adgyunk, hogy halalbol megh
sabadulunk, mert az által eletre megyünk, dicsos-
segre menendök vagyunk.

Tartozunk halal fizetessel, csak hogy legyünk jo
kesülettel, igaz hittel lelki örömmel, lesünk Iesus id-
vöztössel.

Az kep mutato keresytenek, örök halat es poklot
nyernek, de az hivek meg menekednek, örök elec-
re be vitetnek.

Dicsiret legyen az Aryanak, es Fiunak Iesus Chri-
stusnak, mi dicsö fel tamadasunknak, mind örökke
Vralkodonak.

M A S.

Rövid eletnek halala utan dicsossegre tamadunk.

Nota, Ier temesük el az testet:

MEg ertetek keresytenek, kiknek Christus ve-
zerödök, scent igije ösvenyetek, mert örömet
mondok nektek.

Im lattarok maradasunk, ez vilagon nyajassa-
gunk, rövid mi nekünk lakasunk, egymasközöt vi-
gasagunk.

Csuda hamar mert eletünk, változando az mi te-
stünk, de ezen ne keseregyünk, se az litent ne inger-
lyük.

Halat adgyunk söt s neki, hogy ő velünk azt mi-
veli, lelkünket hozzaja veszi, ez föld tömlöczéből ki
veszi.

Mert

Mert vgső nap földből testünk, el fel tamad embersegünk, ne legyen benne kesegünk, sents lob mondgya ezt mi nekünk.

Emellyük fel mi sívünket, varjuk vigan Istenünket, ajánlyuk neki lelkünket, hog' ő igazgató minket.

Lam az Christus menyországbol, itiltekor udvarabol, Angyalival dicsőségéből, mint Biro le jü az eghből.

Trombitálnak az Angyalok, kiknek sávat meghallyatok, meg romolnak magasságok, hegyek völgyek es az halmok.

Vrunk akkor nagy fölséggel, fok sentsekkel sennyességgel, közep arant seregevel, őriz minket kesegséggel.

Bekeséggel így szól nekünk, kik ő benne it mi hitünk, jöjjetek el Atyam aldotti, draga arron vót juhái.

Adom nektek Országomat, vele ő sive en magamat, hittekek diadalmamat, vegyetek el koronamat.

Akkor mi mind az Iesushoz, Angyalokkal mi Vrunkhoz, gyüjtetünk mi az Szentekhez, mint menyeyi seregekhez.

M A S.

Ezechielnék 37, részéből, az fel tamadafrol.

Nota: Emlekezzünk mi keresztényen:

S Erkeny fel mar ember büneidből, vegy értelmet Isten igijéből, intettetel az holt példajabol, ki kolmulnod hidgyed ez vilagbol.

Keserves itt te neked eleted, es sralmas minden te ő sive-

te ő svenyed, tanitafat irasnak ha vesed, Ezechiel mit 17
sollyon meg ertsed.

Igy írja ezt nekünk Ezechiel, vigasztalvan ő minket ezekkel, el hidgyük ezt mi tellyes hitünkkel, kik bizonyit Isten bebedével.

Ki vön engem az Vrnak sents Lelke, Lelki latas sentsent egy mezőben, es mutata csontoknak sokságot, kinek ember nem tudhattya sament.

Kerde engem az Istennek Lelke, ha ez csontok több elneneke, ezt tudhattya Istennek bölcs titka, fel tamadni Istennek hatalma.

Parancsola hogy en Prophetalnek, es nekiek Prædicalni kezdek, Vr sávára nekiek így söllek, tanúságból nekiek így mondek.

Szaraz csontok Vratok bebedet, hallyatok meg az Isten inteset, draga sávat sents vigasztalafat, felöletek meg irt decretomat.

Az Vr titeket lelekkel testel innal, fel öltöztet bürrel, kezzel, labbal, sentsmel, füllel, minden keséggel, ajandekoz meg uyjult sentséggel.

Ezt mikoron az csontoknak mondam, nagy zörgeffet az csontoknak hallani, az Vr sáva be telek en latam, egy nagy sentsrel labra alla ottan.

Mert izenkent csontok mind egy mashoz, innal bürrel ők csinaltatanak, az Vr elöt talpokra allanak, lelkőkben-is ők meg Vyjulanak.

Előember sentsomoruságotat, vigasztaljad ezzel banatidat, gyözd meg hittel sok nyavalyaidat, kimulafra kesits te magadat.

E 2

Ne itil-

Ne itillyed lehetetlen voltat, te testednek az ő ujjulafat, föld gyomrabol & föld tamadafat, csak hid az Vr igazfagos fávat.

Istent higgyed oly mindenhatonak, ki parancsol földnek menynek viznek, az halálnak pokolnak öröögnek, kik Istennek mindenkor engednek.

Ha az halál bününkert meg rutit, igaz Isten kedveből fel eppit, ki erette ismeg fel ekesit, Országaban Fiaert be fölhit.

Or meg nyugot minket faratságtul, lelki testi nagy ken-vallalóktul, fenlik orczánk Isten laraafatul, rest ad nekünk nagy bodogságabol.

Atya Isten ezért tiszteltetessel, Iesus Christus ezért dicsiretessel, oh Szent Lelek fel magasztaltással, Szent Haromság örökke aldással.

M A S.

Nota: Emlekezzünk mi keresi: &c.

Keresztyenek kik Christusban biztok, hinnetek kel hogy bünert meg haltok, jóvendőre ismeg fel tamadtok, Isten Fia fávat hogy hallyatok.

Ez vilagnak el kel vegeštetni, az Christusnak ismeg el kel júni, előket esholtakat itilni, mindenek-tül fámot akar venni.

Idővetele lešen dicsőflegben, sent Angyalok vele egyetemben, & Királyi főfleges fekiben, igaz lešen itilet tetelben.

Nagy kegyelmes lešen az hivekhez, kik halgatnak & sent befedehoz, rettenetes az hitetlenekhez, kik biztanak hamis erdemekhez.

Szep

Szep befeddel meg aldgya az hiveket, meny-or- 18
szágban rešesiti őket, meg atkozza az hitetleneket, & őket tüzre vetreti mind őket.

Legyen azért felelem bennetek, az Christusban legyen nagy hitetek, Atyafu feretők legyetek, itilette hittel kešüllyetek.

Közél nagyon itilernek napja, bizontalan halálnak oraja, senki annak idejet nem tudgya, azért minden ő magat meg oya.

Int fejenkent Christus hogy vigyazzunk, az Istenhez gyakran sohaškodgyunk, kešületlen hogy ne talaltsunk, de nagy bizvast mi elő alhassunk.

Senki šivet az saytalanfaggal, meg ne nehezitse, robzodással, rešegfeggel nagy sok zaballással, sem életnek šorgalmas gongyával.

De foglallyuk magunkat jozanfagban, mertek leteflegben vigyazásban, ny életnek artatlanfagaban, igaz hitnek holtig vallafaban.

Igaz hitben azért meg maradgyunk, az Christusol mindenkor vallast tegyünk, hogy ő tüle sent alomast vegyünk, örök boldogságot tüle vegyünk.

Nagy dicsiret adassék Atyanak, Szent Fianak mi trunk Christusnak, egyetemben az vigaštalonak, dicsőfleges boldog Haromságnak.

M A S.

Nota: Emlekezzünk mi keresztyen: &c.

Emlekezzünk az mi elerünkben, hogy meg kellyen halni mi tessünknek, vitezkedgyünk az mi életben, hogy ne vessünk el az mi lelkünkben.

E;

Megh

Meg gondollyuk romlot természetünket, testünk-
beli nagy veszedelmünket, igyekezzünk elhadni eze-
ket es Istenhez vezerlyük életünket.

Ezt jól látjuk ez mostani testben, hogy meg kel-
lyen halni életünkben, fel serkennyünk azért mi lel-
künkben, hogy ne elsünk nagy veszedelemben.

Igyekről jó nekünk példát vennünk, es Áryak-
ról mostan emlekeznünk, kik bizonylagot töttek
mi nekünk; Adam miatt hogy mind meghal hal-
nunk.

Ily mi nekünk ha fel nem serkenünk, halálunk
hoz hogyha nem keűlünk, örök életet akkor el ves-
tünk, örök halalt magunknak választunk.

Csudalhatjuk embernek vaklágat, kik nem lát-
tyak Isten igazlágat, de követik vilagnak vaklágat,
kik elvesztik Istennek orlágat.

Iob volt volna nem tudni Anyja mehet, hogynem
mint ez vilagot követni, az Istennek haragjat fel ven-
ni, örök kenra ő magat bocsatni.

Christus Iesust kik veszik szívökben, es jól elne-
jambor erkölcsökben, el nem vesnek bizonyyal
tökben, de be mennek örök dicsőségben.

Szükség azert mindnyajan vigyaznunk, es b-
nünköl immar fel serkennünk, szent irasra igen-
gyekezünk, hogy Christussal örökke elhelsünk.

Ez mostani testből ki-mulafunk, olyan les-
az mi alyafunk, mert elerre ísmeg fel tama-
Christussal mind örökke elünk.

Nagy vigalag ez az mi lelkünkben.

SFARSGIT